

Endelig skal man bemærke, at man finder den Tvivl, der har været rejst om, hvorvidt offentlig Votering i Højesteret skulde lade sig gennemføre med noget Udbytte mod Rettens Ønske, ganske uberetiget, da det maa anses for en Selvfølge, at Højesteret, dersom Lovgivningsmagten vedtager en Bestemmelse om offentlig Votering, vil gennemføre denne Bestemmelse paa behørig Maade, hvad enten Retten har kunnet tiltræde den vedtagne Ordning eller ikke.

Vedrørende denne Del af Lovforslaget skal man endelig henvise til Højesterets Erklæringer af 18. Marts 1920, 8. September 1926, 19. Marts 1931 og 18. Februar 1932 (Rigsdagstidende 1931—32, Tillæg B. Sp. 2661—2678 og 2715—2716), det staaende Retsplejeudvalgs Erklæring af 3. Februar 1931 (smstds. 1930—31, Tillæg B. Sp. 2687—2694) og forskellige Oplysninger om Voteringsreglerne i den norske og den svenske Højesteret (smstds. 1930—31, Tillæg B. Sp. 2699—2703, samt 1931—32, Tillæg B. Sp. 237—246).

4. Nævningernes Deltagelse i Strafudmaalingen (Ændringsforslagene i Lovforslagets 1ste Afsnit til § 214, 1ste Stykke delvis, § 216, 1ste—3die Stykke delvis og § 906 a).

Efter de Lovregler, der hidtil har været gældende for Nævningesager, afgøres Skyldspørgsmaalet i disse Sager af Nævningerne, medens Strafudmaalingen derpaa foretages af de juridiske Dommere, uden at disse har Kendskab til de nærmere Synspunkter, som Nævningernes Skyldig-Kendelse hviler paa, og som kan være af betydelig Interesse ved Strafudmaalingen. At der her er en Brist ved Nævningeinstitutionen i dens skarpe Isolation mellem Nævningerne og de juridiske Dommere, synes ubestrideligt. Sikkerheden for den fornødne Harmoni mellem Skyldspørgsmaalets Afgørelse og Strafudmaalingen kommer til at mangle, særlig under den nye Straffelov med dens vide Strafferammer, og dette vil kunne medføre, dels at Nævningerne svarer Ikke-skyldig i Tilfælde, hvor de egentlig anser Tiltaltes Skyld bevist, men frygter Konsekvenserne af en Skyldig-Kendelse, dels at der, særlig i Tilfælde, hvor Nævningerne svarer Nej til Spørgsmaalet om en større, men Ja til Spørgsmaalet om en mindre Forbrydelse, rejses Tvivl om, hvorvidt Retten ved Strafudmaalingen har respekteret Nævningernes Kendelse.

I Overensstemmelse med disse Betragtninger er det ved § 886 a i Loven af 23.

Juli 1932 blevet bestemt, at en af Parterne eller en af Nævningerne, jfr. § 889, altid kan forlange Spørgsmaal stillet til Nævningerne om, hvorvidt der foreligger formildende eller skærpende Omstændigheder.

Regeringen mener imidlertid, at man bør gaa videre i samme Retning ved at gennemføre en Bestemmelse om, at der, naar Tiltalte i en Nævningesag skal idømmes Straf eller Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, af Nævningerne ved Forholdstal skal vælges 3 Nævninger til at tiltræde Retten og som Medlemmer af denne deltage i de nævnte Afgørelser.

En noget lignende Ordning er gennemført i enkelte fremmede Stater. I Frankrig skal saaledes ifølge en Lov af 5. Marts 1932 Strafudmaalingen i Nævningesager foretages af Rettens 3 Dommere og samtlige Nævninger som en forenet Ret. I Slovakiet og Karpaterusland gælder en Lovbestemmelse om, at Strafudmaalingen i Nævningesager foretages af Rettens 3 Dommere og 2 Nævninger, valgte af Nævningerne, samt at omvendt Retsformanden leder Nævningernes Raadslagning og Afstemning, dog saaledes, at denne sidste sker hemmeligt ogsaa i Forhold til Retsformanden.

Denne sidste Ordning, hvorefter Retsformanden er til Stede under Nævningernes Raadslagning og Afstemning, en Ordning, der ogsaa i Hovedtrækkene er gældende i Italien, Polen og Schweiz, har man ikke ment at burde foreslaa gennemført hos os. Efter gældende Ret kan Parterne ifølge § 893, 2det Stykke, forlange, at særlig paapegede Dele af Formandens Udvikling af Retssætninger gengives i Retsbogen, og ifølge § 945, 1ste Stykke, Nr. 2, kan Anke i Nævningesager støttes paa, at Nævningernes Erklæring er blevet fejlagtig paa Grund af urigtig i Retsmødet given Vejledning i Loven fra Rettens Formands Side. I Forbindelse hermed bestemmer § 898, at dersom Nævningerne under Raadslagningen kommer i Tvivl, og de derfor ønsker at henvende sig til Retsformanden, skal denne Henvendelse og Retsformandens Besvarelse finde Sted i Retssalen. Men disse Bestemmelser, som man maa anse for rigtige, lader sig ikke forene med den ovennævnte Ordning.

De nærmere Bestemmelser i Lovforslaget gaar ifølge Forslag til § 906 a ud paa, at Nævningerne skal foretage Valget af de 3 Nævninger under Ordførerens Ledelse og efter Andræs Forholdstalsvalgmaade, saaledes at de nærmere Enkelthe-